

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Бургас, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. ТАКОВА
като разглежда докладваното от Димитър П. Стоянов Гражданско дело №
20222120102313 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Предаявени са искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 500, ал.
2 от КЗ, вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на „Застрахователно
дружество ЕВРОИНС“ АД ЕИК 121265113, със седалище и адрес на
управление: град София, бул. „Христофор Колумб“ №43, представлявано в
производството по делото от юрисконсулт К.П. против М. Г. Г. от град Бургас,
за приемане за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца
сумата 10 000 лева, представляваща частичен иск от иск в общ размер от 17
538 лева /левава равностойност на 7 929, 95 евро/, съгласно уточнение на
предявения иск от 05.09.2022 година и равняваща се на изплатено
застрахователно обезщетение и разноски по щета № 7000040582 от
04.11.2016 година за обезщетяване на вреди от ПТП, настъпило на 27.09.2016
година във Федерална република Германия, ведно със законната лихва върху
главницата, считано от датата на подаване на заявление за издаване на
заповед за изпълнение, плащане на което е разпоредено със Заповед по чл.
410 от ГПК № 433 от 09.02.2022 година, постановена по частно гражданско
дело № 776 по описа на Бургаски районен съд за 2022 година.

Твърди се в исковата молба, че на 27.09.2016 г., в района на ул.
„Бургщрасе“, район „Митте“ в гр. Берлин, Федерална република Германия, е
настъпило пътно-транспортно произшествие, причинено от водача на МПС
марка „Нисан“, модел „Примера“, с рег. № ***, вследствие на което са

нанесени вреди на МПС марка „Сеат“, модел „6 Джей“, с рег. № **. Събитието е констатирано от компетентните контролни органи с Протокол за ПТП № 160927-1300- 020265/27.09.2016г., видно от който водачът на МПС с рег. № А*** и ответник в настоящото производство предприема маневра за тръгване и отклоняване вляво на спрения от него автомобил, за да се включи в движението, без да се съобрази с положението, посоката и скоростта на останалите участници в движението и без да се убеди, че няма да създаде опасност за тях, вследствие на което удря минаващото покрай него МПС с рег. № ** и му нанася имуществени вреди. Към момента на настъпване на застрахователното събитие, свидетелството за управление на МПС на М. Г. Г. е било временно отнето за период от 24 месеца, считано от 18.01.2016 г., на основание чл. 171, т. 1, б. б) от Закона за движение по пътищата. На следващо място в исковата молба е изложено, че между ЗД „ЕВРОИНС“ АД и собственика на автомобил с рег. № *** има сключен застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № ****/15.07.2016 г., валиден към датата на процесното ПТП. Във връзка с настъпилото застрахователно събитие при ищеца е образувана застрахователна претенция под № 7000040582/04.11.2016 г. за изплащане на застрахователно обезщетение. За отремонтване на нанесените имуществени вреди е било определено застрахователно обезщетение, в размер на 7 929.95 €. Предвид факта, че щетата е била обработена чрез кореспондент на застрахователя за уреждане на претенциите на територията на Федерална република Германия - Van Ameyde Germany, сторените разноски за тази дейност са в размер на 2 055.15 €. Видно от приложените банкови извлечения, на 22.08.2017 г. и 08.11.2017 г., по банкова сметка на кореспондента са били изплатени горепосочените суми.

Предмет на настоящото производство, съгласно уточнение на исковата молба от 05.09.2022 година е сумата 7 929.95 € в левовата ѝ равностойност. В исковата молба е изложен правен довод, че с изплащане на застрахователното обезщетение, на основание чл. 500, ал. 2 от КЗ, за „ЗД ЕВРОИНС“ АД възниква право да получи изплатеното от негова страна застрахователно обезщетение, заедно с платените лихви и разноски, когато на лицето, управлявало моторното превозно средство, е било временно отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от назначения на ответника особен представител, с който предявените претенции се намират за неоснователни. Исковите се оспорват по основание и размер. Оспорва твърдяното правоотношение по повод застраховка „гражданска отговорност“, сключена със собственика на МПС, твърдението, че ответникът е управлявал МПС и е предизвикал ПТП, че му е било наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“, оспорен е обема на извършени ремонтни работи по МПС, както и че извършените ремонтни дейности на са във връзка с уврежданията на МПС от конкретното ПТП. Направено е

възражения за изтекъл давностен срок. По тези подробно изложени съображения процесуалният представител на ответника счита, че искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Моли, предявените претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представена застрахователна полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с №****/15.07.2016 г., сключена между Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 и застрахован К. Г.а И.а за МПС с регистрационен номер *** представляващо лек автомобил „Нисан“, модел „Примера“, със срок на действие 16.07.2016 г. до 15.07.2017 г. Уговорено е, че дължимите застрахователни премии по полицата ще бъдат изплатени на веднъж в размер на 154, 23 лв. с падеж 15.07.2016 г. Полицата е представена без подписи.

Представено е донесение за пътно – транспортно произшествие от Президента на полицията в Берлин, Федерална република Германия за събитие – сблъсък с друго превозно средство, което било на място, потегля или спира. Произшествието е настъпило в Берлин, като е регистрирано от полицейски служител. Същото е настъпило на 27.09.2016 г. в 13, 00 часа. Като нарушение е описано шофиране без шофьорска книжка, както и нарушение на правилник при движение на пътищата. Обвинението е за деяние срещу М. Г., роден на ***г. Описано е, че лицето, причинило инцидента, използвало блокирана зона, за да паркира колата си на ръба на пътя за кратко. За да продължи пътуването си след спирането, той се е отбил от ръба на пътя в текущия трафик и се сблъскал с участника в произшествието 02, който преминавал покрай него в текущия трафик. Лицето, причинило произшествието/катастрофата, не показало шофьорска книжка. Като фактическа обстановка е добавено, че на 27.09.2016 г. полицейски патрул бил извикан на ул. „Бургщрасе“ №28 за пътно произшествие. На мястото бил екипажа на радио – автомобила, който бил посрещнат от лицето, участвало в инцидента, господин Мозебах и причинителя на произшествието, господин Г.. Посочено е, че лицето, причинило инцидента, не можало да покаже шофьорска книжка.

Към посочения доклад е представена скица, както и фотографии на автомобилите, участвали в инцидента.

По делото е представено донесение за пътно-транспортно произшествие, изготвено на 28.09.2016 г. от старши полицейски служител, от което е видно, че лицето, причинило инцидента, използвало блокирана зона, за да паркира колата си на ръба на пътя за кратко. За да продължи пътуването си след спирането, той се отбил на ръба на пътя в текущия трафик и се сблъскал с участника в произшествието 02, който преминал покрай него в текущия трафик. Лицето, причинило произшествието, не можело да покаже

шофьорска книжка. Приложено е запитване от немските власти, във връзка с наличието на издадена в България шофьорска книжка на М. Г..

Видно от приложен заключителен доклад, разследването установило, че М. Г. няма шофьорска книжка от 18.01.2016 г. Останалата част от фактическата обстановка е приета за такава, каквато е посочена по – горе.

Представено е уведомление за щета и изплащане на застрахователна претенция от страна на кореспондента В.А.. Посочено, е че материалните щети били на стойност 7929, 95 евро, като са описани и други разходи до сумата от 8965, 85 евро. В друго уведомление е направено искане за авансово плащане за сумата от 8965, 85 евро.

По делото е представена оценка, извършена от оценители при Бюро Нойс в Федерална Република Германия, извършено от местно вещо лице. В представения документ са описани разходите, необходими за отстраняване на причинените имуществени щети.

Представено е съобщение от Централния федерален регистър от 13.02.2017 г. във връзка с образувано наказателно производство в Федерална Република Германия по отношение на М. Г..

Представена е фактура за сумата в размер на общо 9985, 10 евро, издадена от В.А. Германия АД до Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД.

Представен е доклад по щета №7000040582 с дата на завеждане 04.11.2016 г. за събитие от дата 27.09.2016 г., вид на събитие ПТП, във връзка със застраховка „Гражданска отговорност“ и полица №****, сключена на 15.07.2016 г. между Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 и застрахован К. Г.а И.а. Посочено е, че виновен автомобил е този, който е застрахован с рег. №*** Констатирано е наличие на основание за регрес, тъй като СУМПС на водача е било отнето за срок от 24 месеца. Представени са платежни документи за изплащане на суми на кореспондента В.А. от страна на ЗД „ЕВРОИНС“ АД.

По делото е представено платежен документ за изплатено от кореспондента на правоимащото лице застрахователно обезщетение за сумата от 8965, 85 евро.

По делото е постъпило писмо от ОД на МВР – гр. Бургас, видно от което СУМПС на М. Г. Г. с ЕГН *****, е било отнето на 18.01.2016 г. и върнато след изтърпяване на наказанието на 26.01.2018 г. Посочено е, че към дата 27.09.2016 г. СУМПС е било на съхранение в Сектор ПП Бургас. Към писмото са приложени и справка за нарушител/водач за М. Г. Г., копие от Наказателно постановление №16-0769-000008/03.02.2016 г., копие на АУАН №Г/342052/18.01.2016 г. От представените писмени доказателства се установява, че посоченото наказателно постановление е влязло в сила, като с него е наложена санкция „лишаване от право на управление на МПС“ за срок от 24 месеца и глоба в размер на 2000 лв. на осн. чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Представено е споразумение за услуги между „В.А. Интернешънъл“ и ЗД „Евроинс“ АД.

По делото е приета съдебно – автотехническа експертиза. Същата потвърждава механизма на протичане на ПТП, описан в уведомлението, а именно: Лицето, причинило инцидента, използвало блокирана зона /точка 298/, за да паркира колата си на ръба на пътя за кратко. За да продължи пътуването си след спирането, той се отбил от ръба на пътя в текущия трафик и се сблъскал с участника в произшествието 02, който преминавал покрай него в текущия трафик“. Посочено е, че посочените увреди могат да настъпят от такъв механизъм на ПТП. Вещото лице сочи, че ПТП е настъпило в Германия и там бил отремонтиран автомобила, като била сменена голяма част от страничната задна дясна част, като към този момент автомобилът бил 3 годишен и с пробег 14609 км. Към датата на изготвяне на заключението нямало как да се определят с точност стойността на резервните части и труда в чужда държава преди шест години.

По делото е приета повторна съдебно – автотехническа експертиза, която описва подробно механизма на настъпване на ПТП. Вещото лице сочи, че съществува причинно – следствена връзка между установения механизъм на ПТП и само с получените охлузвания по каросерията на лекия автомобил, съответно само по облицовката на задна броня отдясно по заден десен панел и по задна дясна врата, както това се виждало от снимковия материал. Вещото лице определя паричния размер за репарирание на вредите по лекия автомобил, пострадал от процесното ПТП, при условията в Германия, към датата на застрахователно събитие – 27.09.2016 г., на сумата в размер от 4002, 20 евро или 7827, 62 лв.

По делото е приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните.

Съгласно експертизата, дължимата застрахователна премия по издадена полица №****/15.07.2016 г. за „Гражданска отговорност“ в общ размер на 168, 71 лв. била изплатена наведнъж на 15.07.2016 г. в гр. Бургас. Вещото лице сочи, че дружеството „В.А. Германия“ АД е издало две фактури на ЗД „ЕВРОИНС“ АД по щета №7000040582, както следва: фактура №7150043483/31.08.2017 г. за сумата от 1019, 25 евро и фактура №DE1516.0010.1629.5-001/31.08.2017 г. за сумата от 8965, 85 евро. Процесните суми били изплатени от ЗД „Евроинс“ АД по банков път в полза на „В.А. Германия“ АД на 22.08.2017 г. и 08.11.2017 г. Експертизата приема, че преведените суми били получени от германския застраховател.

Видно от приложеното ч. гр. д. № 776/2022 г. на БРС, на 09.02.2022 г. в полза ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД, е била издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против длъжника М. Г. Г., ЕГН *****, за следните суми: сумата от 10 000 лв. /десет хиляди лева/ частично предявена главница, цялата в размер на 17 358,68 лева, представляваща платено застрахователно обезщетение, както и сумата 250 лв. /двеста и петдесет лева/ разноски. Препис от заповедта е бил връчен на длъжника по реда на чл.47 ,ал.5 от ГПК, поради което на заявителя е била указана възможността за предяви установителен иск за вземането си, в

резултат на което е предявен настоящият иск.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, изхождайки от закона, съдът установи от правна страна следното:

За уважаването на предявения положителен установителен иск с правна квалификация чл.422 от ГПК, вр. чл.500, ал.2 от КЗ, вр. чл.415, ал.1, т.2 от ГПК в тежест на ищецът е да докаже наличие на действителен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, по силата на който ищецът отговаря за причинените от делинквента вреди, настъпването на имуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от виновно противоправно поведение на ответника, възстановяване на стойността на вредите в полза на увреденото лице – пряко или на неговия застраховател по имуществена застраховка на увреденото имущество, наличието на твърдяното от ищеца регресно основание – при настъпването на пътнотранспортното произшествие е ответникът да е извършил нарушение по Закона за движението по пътищата, като е управлявал моторното превозно средство, без да притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство, или на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство.

Съдът намира, че по делото се установява наличие на валидно възникнало застрахователно правоотношение между водача, управлявал МПС и съответно ищцовото Застрахователно дружество „Евроинс“ АД. Така по делото е представена застрахователна полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с №****/15.07.2016 г., сключена между Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113 и застрахован К. Г.а И.а за МПС с регистрационен номер *** представляващо лек автомобил „Нисан“, модел „Примера“, със срок на действие 16.07.2016 г. до 15.07.2017 г.

Следва да се посочи, че застраховани лица по застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“ са собственикът на МПС, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което ползва моторното превозно средство на законно основание. Водачът се ползва от застрахователна закрила, без да е нужно да бъде собственик или ползвател на автомобила. За упълномощаването му не се изисква писмена форма за действителност и то може да бъде извършено както пряко, така и чрез конклюдентни действия, изразяващи се в предоставяне на фактическата власт на талон или ключове и съответния автомобил /Така ПП ВС № 7/1977 г., т. 10, Решение № 13/01.03.2010 г. по т. д. № 481/2009 г. на ВКС, I ТО, Решение № 161/13.10.2009 г. по т. д. № 198/2009 г. на ВКС, II ТО, Решение № 137/03.11.2009 г. по т. д. № 350/2009 г. на ВКС, I ТО и др./. При липса на престъпление с оглед на притежаването и използването на МПС следва да се приеме, че е налице ползване на законно основание. Този, който твърди, че МПС е отнето от собственика чрез престъпление или по друг неправилен начин, той носи доказателствената тежест и след като докаже твърдените

обстоятелства може да се направи извод, че отговорността на застрахователя не е възникнала.

По отношение на обстоятелството, че застрахователната полица не е подписана, следва да се посочи, че договорът за застраховка е от категорията на сделките, посочени в чл. 1, ал. 1 ТЗ, т. н. „абсолютни търговски сделки”, чиито търговски характер произтича от изричната норма на чл. 286, ал. 2 ТЗ, а не е обусловен от търговското качество на лицето, което я сключва и от връзката с упражняваното от него занятие. Поради това, че е търговска сделка, по отношение на договора за застраховка намира приложение разпоредбата на чл. 293, ал. 1 ТЗ, според която за действителността на търговската сделка е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон. Безспорно КЗ предвижда такава форма за действителност на застрахователното правоотношение – така чл.344, ал.1 и сл. от КЗ.

Въпреки това и доколкото в случай се касае до абсолютна търговска сделка, то съдът следва да обсъди приложението на разпоредбата на чл.293, ал.3 от ТЗ, съгласно която страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението. /Така Решение №50 от 25.04.2012 г., постановено по т.д.95/2011 г. на II т.о. на ВКС/. Също така и в Решение № 71 от 22.06.2009 г. по т. д. № 11/2009 г. на I т. о. на ВКС е прието, че неспазването на законоустановената форма за действителност на търговската сделка не води автоматично до нищожност и това е едно от различията между търговското и гражданското право, където нищожността настъпва независимо от поведението на страните. В търговското право неспазването на формата, за да доведе до нищожност на сделката, изисква по арг. от чл. 293, ал. 3 ТЗ оспорване на действителността на сделката. Така тази законова постановка доближава нищожността, поради неспазване на формата за действителност в търговското право до унищожаемостта на сделките по ЗЗД /чл. 27 и сл./; Или нищожността, при неспазване на изискването за форма на сделката в търговското право, може да бъде преодоляна чрез разпоредбата на чл. 293, ал. 3 ТЗ - “страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението”.

Съдът намира, че в настоящия случай е налице именно предвиденото по – горе условие за приложение на нормата на чл.293, ал.3 от ТЗ, доколкото няма каквито и да било данни от поведението на страните по делото, че някоя от тях е оспорила действителността на изявлението. Напротив, видно от приложените по делото доказателства, вкл. и приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза, по повод на застраховката „гражданска отговорност на автомобилистите“ за процесното МПС е заплатена застрахователната премия в пълен размер от страна на застраховащото лице в деня преди влизане в сила на застрахователното правоотношение. Видно е също така, че автомобилът е бил ползван, включително и в чужбина. Горепосочените обстоятелства налагат извода, че страните са се съгласили с конклюдентни действия с възникване на застрахователното правоотношение, респ. със

съответните правни последици, които следват от това.

По отношение на следващата предпоставка – настъпване на имуществени вреди, които да са причинени виновно от поведението на застрахования, съдът намира, че е налице и тази предпоставка, необходима за ангажиране на регресната отговорност на ответника.

За последиците от процесното ПТП настъпило на територията на Федерална Република Германия се прилага правото на съответната страна. По делото са представени официални документи издадени от длъжностни лица във Федерална Република Германия, чиято доказателствена сила не е надлежно оборена, поради което и въпреки направеното оспорване от страна на особения представител, съдът ги кредитира. Съгласно Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и Съвета, тези документи, като издадени от административни органи на друга държава членка на ЕС, не се нуждаят от легализация за да бъдат кредитирани от българския съд. /Така Решение № 1100 от 25.10.2023 г. на ОС - Бургас по в. гр. д. № 1305/2023 г./.

Правните им последици следва да бъдат ценени също според правото на Федерална Република Германия, като в този смисъл съдът следва да зачете отразеното в документите и ненадлежно оборено по делото, виновно нарушение на правилата за движение по пътищата по германския закон от ответника по делото, като процесното ПТП е причинено при управление на МПС от лице, на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство.

Следва да се отбележи, че обстоятелствата, констатирани от полицейските органи на ФРГ, включително и механизма на ПТП, се потвърждават и от приетите по делото съдебно – технически експертизи. Тези обстоятелства се установяват категорично и от представените по делото писмени доказателства.

На следващо място, по делото е категорично установено, че процесното ПТП е причинено от водач, ответника по делото, който при управление на автомобила е бил с временно отнето свидетелство за управление на МПС. Това се установява освен от приложените към исковата молба писмени доказателства /кореспонденция между полицейските органи и съответните в Република България/, така и от впоследствие приетите по делото писмо от ОД на МВР – гр. Бургас, видно от което СУМПС на М. Г. Г. с ЕГН *****, както и справка за нарушител/водач за М. Г. Г., копие от Наказателно постановление №16-0769-000008/03.02.2016 г., копие на АУАН №Г/342052/18.01.2016 г.

По отношение на следващата предпоставка - възстановяване на стойността на вредите в полза на увреденото лице – пряко или на неговия застраховател по имуществена застраховка на увреденото имущество, съдът намира, че същата се установява по делото от приложените по делото писмени доказателства, вкл. представени платежни документи, както и споразумение между двете застрахователни дружества – ищцовото и това, което оперира във Федерална Република Германия. Обстоятелството на

извършеното плащане от страна на ищцовото дружество се подкрепя и от приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза.

Съдът намира, че искът се явява основателен, но до размера, установен от приетата повторна съдебно – автотехническа експертиза, а именно в размер от 4002, 20 евро или 7827, 62 лв. Това е така предвид обстоятелството, че на обезщетение подлежат вредите, но в техния действителен размер. Този размер се установява от приетата по делото повторна съдебно – автотехническа експертиза, в посочения по – горе размер. Следователно за разликата над този размер, искът се явява неоснователен и като такъв следва да се отхвърли. В този смисъл и съдебната практика. Така съгласно решение №37 от 23.04.2009 г. по т.д.667/2008 г. на ВКС, отговорността на застрахователя, в хипотеза на регрес спрямо него не е обвързана с обезщетението, платено на увреденото лице от неговия застраховател. Той заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие.

По отношение на претенцията в исковата молба за законна лихва след датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателно изплащане на сумата, съдът намира същата за недопустима и като такава следва да се остави без разглеждане. Видно от приложеното заявление по чл.410 от ГПК, със същото не е поискано издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК за сумата, представляваща законна лихва след датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателно изплащане на сумата. С издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК против длъжника М. Г. Г., ЕГН *****, същият е разпоредено да заплати следните суми: сумата от 10 000 лв. /десет хиляди лева/ частично предявена главница, цялата в размер на 17 358,68 лева, представляваща платено застрахователно обезщетение, както и сумата 250 лв. /двеста и петдесет лева/ разноси.

Следва да се посочи, че производството по чл.422 от ГПК е рамкирано от вече поисканото, за което е и издадено съответно заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК. По тези съображения, би се явяло недопустимо едва в рамките на исковото производство да се присъжда за първи път законна лихва от датата на подаване на заявлението до окончателно изплащане на вземането /Така Решение № 108 от 5.06.2017 г. на ВКС по т. д. № 1270/2015 г., II т. о., ТК, Решение № 50236 от 6.12.2022 г. на ВКС по гр. д. № 3710/2021 г., III т. о., ГК и др./.

По отношение на направеното възражение за погасителна давност, съдът намира същото за неоснователно. В т.14 от ППВС № 7/1977 е прието, че за регресните иски се прилага общата давност по чл.110 от ЗЗД, която започва да тече от момента на изплащане на застрахователните обезщетения на правоимащите лица, тъй като основанието за тези иски не е застрахователното правоотношение, а възниква по силата на даденото от закона право на регрес с факта на изплащане на сумата от застрахователя. В

относимост на това са и решения постановени по реда на чл.290 от ГПК, а именно Решение №131 от 07.10.2011г. п от.д. №806/2010г., Решение №70 от 23.06.2011г. по т.д. №624/2010г. и Решение №144/26.01.2010г. по т.д. №532/2008г. Видно от представените доказателства е, че ищцовото дружество е изплатило претендираното обезщетение на 22.08.2017 г., като заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК е подадено на 08.02.2022 г., тоест предвиденият 5-годишен срок не е изтекъл. По тези съображения, възражението се явява неоснователно.

По разноските:

При този изход на спора на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски, съразмерно на уважената част от иска, които са в общ размер от 1565, 52 лв. за исковото и заповедното производство, включително и възнаграждение за юрисконсулт, определено съобразно предвиденото в чл.78, ал.8 от ГПК в размер на 300 лв.

Мотивиран от горното, Районен съд - Бургас

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено на осн. чл.422 от ГПК, че в полза на ЗЕАД „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „Христофор Колумб“ №43, съществува вземане срещу М. Г. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Бургас, ж. к. ***** за сумата от 7827, 62 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лек автомобил „Нисан“ с рег. № *** за имуществени вреди, причинени на ** г. в Република Германия на лек автомобил „Сеат Ибиза“ с рег. № ****, за което вземане е издадена Заповед № 433 за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 09.02.2022 г. по ч. гр. д. № 776/2022 г. по описа на Районен съд – Бургас, като в останалата му част **ОТХВЪРЛЯ** предявения установителен иск за главницата в размер от 10 000 лв., представляваща частичен иск от общо 17 538 лв. /левова равностойност на 7 929, 95 евро/.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането за присъждане на законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед по реда на чл.410 от ГПК до окончателно изплащане на вземането, като **ПРЕКРАТЯВА** производството в тази му част.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 от ГПК М. Г. Г., ЕГН: *****, с адрес: гр. Бургас, ж. к. ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗЕАД „ЕВРОИНС“ АД с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „Христофор Колумб“ №43, **сумата от общо 1565, 52 лв.**, представляваща направените в исковото и заповедното производство съдебно – деловодни разноски, съразмерно на уважената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____